เทศน์เช้า วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ ตั้งใจฟังธรรม ฟังธรรม เราขวนขวายนะ คนที่มาอยู่วัดน่ะขวนขวาย ขวนขวายประพฤติปฏิบัติเพื่อมีคุณธรรม เราเกิดมาเป็นชาวพุทธไง เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

สัจธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเป็นรัตนะ ๒ มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากับพระธรรม เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธัมมจักฯ พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์หมายถึงอริยสงฆ์ หมายถึงแก้วสารพัดนึกของเรา

ทีนี้พอพระสงฆ์ เราเป็นชาวพุทธนะ ชาวพุทธเราปรารถนา ปรารถนาเพื่อจะประพฤติปฏิบัติให้ถึงที่สุดแห่งทุกข์ คนเรามีเป้าหมายที่นั่น ทีนี้มีเป้าหมายที่นั่น ในชีวิตชีวิตหนึ่ง เวลาเราเกิดมาแล้วเราต้องขวนขวายเพื่อดำรงชีวิตๆ ชีวิตนี้มีค่ามาก ชีวิตนี้มีค่ามาก แต่เกิดมาในกำเนิด ๔ เกิดในพรหมต้องมีผัสสาหาร เกิดในเทวดาต้องมีวิญญาณาหาร เกิดในมนุษย์ ในสัตว์เดรัจฉานต้องมีกวฬิงการาหาร อาหารเป็นคำข้าว มโนสัญเจตนาหาร มโนคือความระลึกถึงกันในวัฏจักรเลยล่ะ เพราะอะไร เพราะว่าจิตหนึ่ง จิตหนึ่งเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มโนสัญเจตนาหารๆ มโนเข้าถึงกันได้หมด

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา สิ้นสุดแห่งทุกข์ไปแล้ว พ้นไปจาก ๓ โลกธาตุ พอพ้นออกไปแล้ว พ้นออกไปทั้งหมด มโนก็ต้องทำลายทิ้งทั้งหมด ถ้าทำลายทิ้งไปแล้วนั้นคือว่าสิ้นสุดแห่งทุกข์

แต่เราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เราปรารถนาของเรา เราจะประพฤติปฏิบัติของเราเพื่อให้เห็นคุณธรรมในใจของเรา เราขวนขวายของเรา ขวนขวายของเรา เวลาเราเกิดมา ทุกคนเกิดมาแล้วก็อยาก

©2016 www.sa-ngob.com

ให้สุขภาพสมบูรณ์ ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย การสุขภาพสมบูรณ์ๆ สุขภาพแข็งแรง ทุกคนอวยพรกันๆ ขอให้สุขภาพแข็งแรงนะ ถ้าสุขภาพแข็งแรง เราทำสิ่งใดเราก็ทำได้ใช่ไหม ถ้าคนอาการครบ ๓๒ จิตใจสมบูรณ์ ทำสิ่งใดก็ทำด้วยความถนัด แต่ถ้าคนเราเกิดมาเจ็บไข้ได้ป่วย ทำสิ่งใดมันทำด้วยไม่ทันเขา แต่คนเราถ้ามีกำลังใจขึ้นมา ทำได้ทั้งนั้นน่ะ นี่พูดถึงว่าสุขภาพสมบูรณ์ สุขภาพแข็งแรง

ถ้าสุขภาพแข็งแรง สุขภาพแข็งแรง เราก็ต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย พอปัจจัยเครื่องอาศัยนะ ดูพระเราสิ เวลาพระเราบวชมาแล้วยังต้องมีปัจจัย ๔ เวลาบวชขึ้นมา บวชเป็นพระ เวลาไปหาอุปัชฌาย์นะ นี่บาตรของเธอหรือ **ปตฺตํ** บาตรของเรา บาตรนี้คืออาหาร เครื่องนุ่งห่ม ไตรจีวร เสร็จแล้วเวลาอยู่ในเรือนว่าง แล้วฉันน้ำดองมูตรเน่า นี่คือปัจจัย ๔

ถ้าปัจจัย ๔ ปัจจัย ๔ เลี้ยงอะไรล่ะ ก็เลี้ยงร่างกายนี้ไง สุขภาพสมบูรณ์ๆ เราก็แสวงหาสิ่งนั้นเพื่อสุขภาพของเราใช่ไหม ถ้าหาเพื่อสุขภาพของเรา เราทำหน้าที่การงานขึ้นมาก็เพื่อรักษาสุขภาพของเรา ถ้าสุขภาพของเรา ถ้าสุขภาพของเราแข็งแรง แต่เวลาชราคร่ำคร่า โลกนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด คนเราถึงที่สุดแล้ว ชีวิตนี้ต้องมีการพลัดพรากไป จิตนี้มันต้องพลัดพรากไป มันต้องเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มันต้องหมุนของมันไป ถ้าหมุนของมันไป ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนตรงนี้

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนตรงนี้ เวลาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบุพเพนิวาสานุสติญาณ อดีตชาติมาจากไหน ถ้าไม่ถึงที่สุดแห่งทุกข์ จุตูปปาตญาณ ญาณหยั่งเห็นว่าจิตดวงนี้มันเกิดอย่างใด อาสวักขยญาณ ถึงที่สุดแห่งทุกข์ ทำลายอวิชชาในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ถึงว่าจิตเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะๆ ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด ชีวิตมีการพลัดพรากเป็นที่สุดในสถานะภพชาตินี้ ถึงบอกว่าชีวิตนี้เป็นสมมุติ ภพชาตินี้เป็นสมมุติ ถ้าสัจจะความจริง จิตเวียนว่ายตายเกิดในสัจจะความจริง ชีวิตนี้เป็นสมมุติ เพราะสมมุติคือภพชาติหนึ่ง มันเวียนว่ายตายเกิด ภพชาติหนึ่งเกิดมาให้เราสร้างคุณงามความดีของเรา สร้างคุณงามความดีของเราเพื่อให้บุญพาเกิดไง

©2016 www.sa-ngob.com

ถ้าบุญพาเกิด คนเราบุญพาเกิด เกิดมาด้วยกัน คนที่เกิดมามีบุญกุศล เขาจะทุกข์จนเข็ญใจอย่างไร แต่จิตใจเขามีคุณธรรมของเขา เราเกิดมา เราขวนขวายของเราเพื่อความมั่นคงของเรา จิตใจของเรามันว้าวุ่น เพราะอะไรล่ะ เพราะเราไม่มีสัจธรรม ไม่มีธรรมะในหัวใจของเราไง

ถ้ามีธรรมะในหัวใจนะ ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ธรรมะย่อมคุ้มครอง มีศีล ศีลเป็นความปกติของใจ ถ้ามีศีลเป็นความปกติของใจ มีศีล เราไม่เบียดเบียนใคร เราไม่รังแกใคร เราไม่ทำร้ายใคร ใครจะมาทำอะไรเราล่ะ ถ้าเราไม่ทำอะไรใครแล้วจิตใจเราอบอุ่นไหมล่ะ จิตใจเรามีความอบอุ่น เห็นไหม ถ้ามีศีล มีสมาธิ โอ้โฮ! ชีวิตนี้มีค่าอย่างนี้เอง ชีวิตมีค่าเพราะจิตใจเวลาจิตมันทำความสงบของใจได้ มันมีความสุข มีความสุขอย่างนี้ นี่ความสุขขนาดนี้นะ แล้วถ้ามันสิ้นสุดแห่งทุกข์ไป มันวิมุตติสุขมันจะสุขขนาดไหน ถ้ามันสุขขนาดไหน สุขสิ สุขที่มันคงที่ตายตัวของมัน มันไม่เปลี่ยนแปลงอะไรอีกแล้ว

ทุกคนต้องการความมั่นคงของชีวิต ทุกคนต้องการความแน่นอน แล้วแน่นอนมีที่ไหนล่ะ โลกนี้มีแต่อนิจจัง สิ่งใดเป็นอนิจจัง สิ่งนั้นเป็นทุกข์ สิ่งใดเป็นทุกข์ สิ่งนั้นเป็นอนัตตา มันไม่มีอะไรคงที่หรอก ความเปลี่ยนแปลงคือความจริงจัง ความเปลี่ยนแปลงคือความจริง มันมีความเปลี่ยนแปลงของมันตลอดเวลา นี่ผลของวัฏฏะไง ผลของวัฏฏะมันเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มันพัดไป นี่กระแสของโลกไง แต่หัวใจของเราถ้ามันมีสิ่งนั้นกระทบกระเทือนแล้วมันไปกับเขา มันก็ไปกว้านเอาความทุกข์ความยากมาในหัวใจ แล้วเราก็เรียกร้องไง เกิดมาเป็นชาวพุทธ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาบอกทำบุญกุศลแล้วเราจะได้บุญๆ

ได้บุญแน่นอน ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มีการกระทำ มีการกระทำแล้วมันไม่มีผลได้อย่างไร มันมีแน่นอน มันมีแน่นอน แต่มันมีแล้วเราไม่เข้าใจบุญนั้นเอง

บุญไง บุญคือความสุขใจ บุญคือความอบอุ่นในหัวใจ สิ่งที่เป็นวัตถุเสียสละไป เสียสละเพราะเจตนาของหัวใจนี้มันมีการกระทำของมัน ถ้าทำของมันแล้วมันสำรอกมันไปคายความตระหนี่ถี่เหนียว มันไปคายความยึดมั่นถือมั่นในหัวใจอันนั้น ถ้ามันไปคายความยึดมั่นถือมั่นในหัวใจอันนั้นมันอยู่ที่ไหนมันก็อยู่ได้ มันจะอยู่ที่ไหน มันจะเผชิญสิ่งใดก็เผชิญได้ แต่นี่มันเผชิญไม่ได้เพราะอะไร

©2016 www.sa-ngob.com

เพราะข้างในมันหวั่นไหวไง มันหวั่นไหว มันระแวงไปหมด ทำอะไรไม่แน่ใจสักอย่างหนึ่ง แล้วบุญเป็นอย่างไรก็ไม่รู้

วัตถุพึ่งไม่ได้ สิ่งที่เราเสียสละ เสียสละวัตถุทั้งนั้นน่ะ สิ่งนี้วัตถุทั้งนั้นน่ะ แต่วัตถุนี้เราเสียสละวัตถุมันทำอะไรสิ่งใดไม่ได้ แต่เพราะหัวใจคนๆ เจตนาของเรา เราเสียสละสิ่งนี้ไป จิตใจที่เป็นนามธรรม เสียสละสิ่งที่เป็นวัตถุ แต่นามธรรมนั้นได้เสียสละไป นามธรรมนั้นได้ซักฟอกตัวเอง นามธรรมนั้นได้ซักฟอกตัวเองนะ ความตระหนี่ถี่เหนียว ความอึดอัดในหัวใจของเรา ใครไปซักฟอกมัน ใครจะไปซักฟอกมัน

เจตนา การกระทำของเราซักฟอกมัน ซักฟอกมัน เพราะมันได้กระทำ มันรู้ของมันนะ นี่ความลับไม่มีในโลกไง ใครทำสิ่งใด ใครรู้อย่างนั้น ใครคิดสิ่งใด ใครรู้อย่างนั้น ใครทำอะไรในหัวใจรู้หมด ตัวเองนี่รู้ แล้วการกระทำอันนี้ เสียสละทาน เสียสละวัตถุนั้น แต่หัวใจเป็นผู้เสียสละ หัวใจเป็นผู้กระทำ หัวใจ การกระทำอันนั้น กิริยาอันนั้น กิริยาการกระทำอันนั้นมันไปซักฟอกอันนั้น ถ้าซักฟอกอันนั้นขึ้นมา นี่ไง ความตระหนี่ถี่เหนียว ตัวตนของเรามันเบาบางลงๆ

นี่ไง บอกเกิดมาเราจะหาความสุขของเราๆ

ความสุขมันหาที่ไหน ความสุขทางโลก ความสุขนั้นเป็นสุขเวทนา ทุกขเวทนา ถ้ามันพอใจมันก็มีความสุข เราปรารถนาสิ่งใด หาสิ่งใดสมความปรารถนา เออ! มีความสุข แล้วพอไหม เดี๋ยวมันก็ปรารถนาต่อไป เพราะโลกนี้เป็นอนิจจัง เราต้องอยู่ต้องใช้ ต้องอาศัยตลอด ชีวิตนี้มันต้องอาศัยสิ่งนี้ของมันต้องอาศัยของมัน แต่อาศัยด้วยมีสติ มีคุณธรรมในหัวใจ มีคุณธรรมในหัวใจ เราก็มี เราก็ได้อาศัย เราก็ได้ใช้สอยมันนี่แหละ การใช้สอยอย่างนั้นแล้ว ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด คนอื่นก็จะมาใช้สอยต่อไป สังคมก็ใช้สอยกันอยู่อย่างนี้ เราก็จะใช้สอยอยู่กับเขา นี่เรื่องโลก

ทีนี้พอเรื่องโลก เราเป็นชาวพุทธใช่ไหม พระพุทธศาสนาสอนถึงหัวใจของเราไง เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะๆ แล้วอะไรเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เราก็บอก “ศาสนาพุทธเขียนเสือให้วัวกลัว นรกสวรรค์ไม่มีหรอก เกิดมาแล้วก็ชาติเดียว”

©2016 www.sa-ngob.com

ถ้าไม่มีนรกสวรรค์ คนมันมาจากไหน คนนี้มันมาจากไหน การเวียนว่ายตายเกิด จิตมันไปพักจิตเวลาถึงวาระของมัน มันก็ไปพักตามสถานะของมัน มันเหมือนรถเมล์ รถเมล์ก็จอดตามป้ายนั่นน่ะ ป้ายที่ไหนนะ สุดท้ายแล้วเข้าอู่ พรุ่งนี้เช้าออกวิ่งอีกแล้ว

จิตก็เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะของมันไป แล้วเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะของมันไป สิ่งที่เวียนว่ายตายเกิด อะไรพาให้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะล่ะ ก็บุญกุศล บาปอกุศลนี่ไง ถ้าบุญกุศล บาปอกุศล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้ทำทานไง ทำทาน เราเสียสละวัตถุ แต่หัวใจเป็นผู้กระทำ หัวใจเป็นผู้รับรู้ หัวใจนี้เป็นผู้ได้ หัวใจนี้เป็นผู้ได้ ผู้ให้อิ่มเอิบ ไปไหนมันพอใจหมดแหละ แล้วมันจะไปไหนล่ะ สบายใจ มันไปไหนล่ะ ตายไปมันก็เบาของมันนะ

แต่มีแต่ความกดถ่วงหัวใจ มีแต่ความหนักหน่วงหัวใจ จิตใจที่มันอึดอัดขัดข้อง ไปไหนล่ะ มันก็ตกต่ำไปน่ะสิ นี่ไง ถ้ามันตกต่ำไป ทำไมถึงตกต่ำล่ะ ตกต่ำเพราะเราอึดอัดขัดข้อง เพราะเราบีบคั้นหัวใจของเราเอง แล้วใครมันบีบคั้นล่ะ โลกมันบีบคั้นหรือ ฝ่ายตรงข้ามบีบคั้นหรือ ไม่มีใครบีบคั้นเลย กิเลส

เพราะเขาทำอะไรเขายังไม่รู้ว่าเขาทำเราหรือเปล่า เห็นไหม เราเข้าใจผิด เราไม่รู้เรื่อง เราไปกว้านมาเอง เขาจะโจมตี เขาจะทำอย่างไรมันก็เรื่องของเขา เรื่องของเขานะ ธรรมะของเราคือในหัวใจของเรา เรามีสติปัญญา เสียงมันอยู่ข้างนอก เราไปหยิบไปฉวยมันมาทำไม

สิ่งที่เราจะหยิบจะฉวยต่อเมื่อเรามีสติปัญญานะ เรามีสติปัญญานะ เสียงสิ่งใดที่เกิดขึ้น โลกธรรม ๘ เป็นอย่างนั้นหรือเปล่า ถ้าเป็น ถ้ามันเป็นสิ่งที่ไม่ดีงาม สิ่งที่มันทำให้ความเสียหาย เราก็แก้ไขของเรา เราก็แก้ไขของเรา เพราะเรามีสติปัญญาสามารถที่จะจับต้อง สามารถที่จะวินิจฉัยได้ว่ามันถูกหรือผิด

ครูบาอาจารย์ท่านสอนประจำนะ โลกนี้คนโง่มากหรือคนฉลาดมาก คนโง่มากกว่าคนฉลาด คนโง่ไม่มีเหตุผล ดูสิ ข่าวลือ มึงกระซิบไปสิ ไปเลย มันไม่ได้คิดเลยว่าถูกหรือผิดน่ะ มันไม่ได้คิดเลย

©2016 www.sa-ngob.com

แต่ถ้ามันมีข่าวนะ มันจริงหรือเปล่า มันจริง เป็นไปได้ไหม นี่ไง ถ้าเรามีจุดยืนของเรา นี่โลกธรรม ๘ ถ้าสิ่งใด เราก็แก้ไขของเราสิ เราอยู่กับโลก เราไม่ขวางโลก ธรรมะไปขวางโลกที่ไหน ธรรมะส่งเสริมตลอด ธรรมะมีคุณค่าทั้งนั้นน่ะ คุณค่าตรงไหน คุณค่าที่มีสติมีปัญญาแยกแยะได้ว่าถูกหรือผิด แยกแยะได้ว่าควรหรือไม่ควร ถ้าไม่ควร เราก็ไม่ทำ ถ้ามันสมควร คุณงามความดีเราสมควรเราเหยียบคันเร่งเลย เราทำคุณงามความดีกับเราเลย

นี่ไง ผลของวัฏฏะๆ บุญและบาปมันติดหัวใจเราไป หัวใจเรานี่ หัวใจเรานี่ หัวใจเราเป็นคนกระทำ ถ้าไม่มีหัวใจ ไม่มีสติปัญญา ใครคิด ใครทำ เหยื่อทั้งนั้น กิเลสมันชักลากไปทั้งนั้น แล้วให้กิเลสในหัวใจเราชักลากไป แล้วก็ไปโทษคนนู้นโทษคนนี้ โทษใครไปหมดเลย

มันโทษความโง่ของตัวเอง โทษสติปัญญาเรา ถ้าเรามีสติปัญญา ทำบุญๆ ทำบุญอย่างนี้ ทำบุญแล้วให้มันพัฒนาไง จิตใจเราพัฒนา เราทำบุญแล้ว เกิดมาเป็นมนุษย์นะ **อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ** ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน จะพึ่งใคร พ่อแม่ก็ให้ชีวิตนี้มา พ่อแม่ก็เลี้ยงดูมา กตัญญูกตเวที พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของเรา หมู่คณะเพื่อนฝูงก็อยู่ด้วยกัน สังคมก็อยู่ด้วยกัน เจ็บไข้ได้ป่วย เราก็เจ็บไข้ได้ป่วยเอง ถ้าฉลาดก็ฉลาดเอง ถ้าโง่ก็โง่เอง ถ้าตายก็ตายเอง ถ้ามีความทุกข์ก็ทุกข์ในหัวใจเอง ถ้ามีความสุขก็ความสุขในหัวใจเอง อ้าว! ใครช่วยใครล่ะ มันก็แค่พึ่งพาอาศัยกันเท่านั้นน่ะ

แต่ถ้ามีคุณธรรมในหัวใจ เรามีคุณธรรมในหัวใจ อภิชาตบุตร บุตรดีกว่าพ่อกว่าแม่ พ่อแม่ก็เลี้ยงดูเรามา พ่อแม่ก็ส่งเสริมเรามา แต่ถ้าเรามีสติมีปัญญา อภิชาตบุตร อภิชาตบุตรนะ เข้าใจตั้งแต่โลกนี้ไง โลกนี้มีคุณค่าแล้ว พ่อแม่เราจะต่ำต้อยสูงส่งขนาดไหนก็พ่อแม่เรา ก็พ่อแม่ให้ชีวิตนี้มา ให้ชีวิตนี้มา ก็พ่อแม่ของเรา เราก็ดูแลพ่อแม่ของเรา ชีวิตนี้มีค่าที่สุด เพราะเราได้ชีวิตนี้มา เราถึงได้มีหูฟังเสียงอยู่นี่ เราถึงได้อายตนะ ๖ ได้รับรู้สิ่งต่างๆ เพราะเรามีชีวิตมาไง

หน้าที่การงาน สถานะต่างๆ เราก็ได้มาเพราะชีวิตนี้ แล้วได้ชีวิตนี้แล้วเรามาศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ชีวิตนี้มีค่าๆ มีค่าที่ไหน มีค่าที่หัวใจนี้ หัวใจนี้เป็นผู้บรรลุ

©2016 www.sa-ngob.com

ธรรม ไม่มีสิ่งใดบรรลุธรรมหรอก หัวใจนี้ ถ้าสุขมันก็สุขที่หัวใจนี้ ทุกข์ก็ทุกข์ที่หัวใจนี้ ถ้าหัวใจนี้มีสติปัญญาขวนขวายกันมาวัดมาวา

มาวัดมาวา มาเสียสละทำไม เสียสละให้ผู้ทรงศีลไง ท่านไม่มีอาชีพ ท่านไม่มีปัจจัยเครื่องอาศัย เรามาเสียสละของเราเพื่อประโยชน์กับเราไง ถ้าเสียสละไปแล้ว สิ่งที่เราเสียสละไปแล้วท่านฉันของเรา ท่านใช้สอยของเรา ท่านทำความสงบของใจของท่าน ท่านมีคุณธรรมในใจของท่าน ของเราทั้งนั้นน่ะ เพราะท่านเอากำลังไปจากปัจจัย ๔ ที่เรายื่นให้ เรายื่นปัจจัย ๔ ให้ท่านไปแล้ว ท่านใช้สอยแล้วท่านเอาหัวใจของท่านไปทำงานของท่าน แล้วท่านไปรู้ไปเห็นอะไร เราได้หมดแล้ว นี่ไง เรามาวัดมาวาเพื่อเหตุนี้ไง

ถ้าเราทำของเรา ทำบุญกุศล ถ้าเรามีสติมีปัญญา เราทำของเรา ทำของเราเพื่อบุญกุศลของเรา ถ้าบุญกุศลเกิดที่ไหนล่ะ เกิด เราทำสิ่งใด เราขาดตกบกพร่องสิ่งใดก็มีคนช่วยเหลือดูแล กลิ่นของศีลหอมทวนลมไง คนดีจะทำสิ่งใดนะ มันจะขาดตกบกพร่องทั้งนั้นน่ะ โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ ไม่มีอะไรเต็มๆ หรอก โลกนี้จะพร่องอยู่เป็นนิจ แต่ถ้าคนที่มีบารมี กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรม เขาทำคุณงามความดี ใครรู้ใครเห็นเขาก็อยากช่วยนะ อยากช่วย ถ้าช่วยไม่ได้ก็เห็นใจ เห็นใจ น้ำใจนี่เห็นใจนะ คนคนนี้เขาเป็นคนดี คนคนนี้เขาดี แต่ถึงวาระของเขา เขาเป็นอย่างนั้น นี่น้ำใจ

เขามีน้ำใจ เราก็อุ่นใจแล้ว เราต้องการแค่นี้ เราต้องการคนมีน้ำใจกับเราไง เราไม่ต้องการคนเหยียบย่ำ เราไม่ต้องการคนมายกย่องจนไม่สมกับความเป็นจริง เราต้องการน้ำใจจากเขา น้ำใจ ถ้ามีน้ำใจต่อกัน เราอยู่ด้วยความไว้วางใจ เพราะเราขาดน้ำใจต่อกันไง ระแวงไปหมดเลย ไอ้หวาดระแวงอยู่กันด้วยความหวาดระแวง ทุกข์มากนะ แต่ถ้ามันอยู่ด้วยกันด้วยความอบอุ่น มีน้ำใจต่อกัน นี่ไง ถ้าธรรมะแล้วมันอยู่ที่ใจ หัวใจมันมีคุณค่า ถ้ามีคุณค่าอย่างนี้ปั๊บนะ อบอุ่นไปหมด ปัจจัยเครื่องอาศัยเลยกลายเป็นของรองไปเลย ถ้าไม่อย่างนั้นนะ อู้ฮู! อัดอั้นตันใจ นู่นก็ไม่มี นี่ก็ไม่ได้ โอ๊ย! ทุกข์ไปหมดเลย

แต่ถ้ามันมีความอบอุ่น มันมีน้ำใจต่อกัน มันมีอยู่เยอะแยะ จะใช้สอยอะไรกันนักหนา อยู่ด้วยกัน กินก็อิ่มเดียวเท่านั้นน่ะ ของใช้สอยมันเยอะแยะ แต่ถ้าหัวใจมันทุกข์มันยากนะ อู้ฮู! มันขาด

©2016 www.sa-ngob.com

แคลน มันระแวง มันจะแสวงหามากักตุนไว้ กักตุนไว้แล้วไม่ได้ใช้ แต่ถ้าหัวใจเป็นธรรมเนาะ เราใช้ของเราเพื่อประโยชน์กับเรา ใจมันมีคุณค่าอย่างนี้ แล้วคิดดูสิ ถ้ามีคุณค่าอย่างนี้ เราจะปากกัดตีนถีบขนมาสะสมไว้ไหม ขนมา ขนมาถ้าเรามีปัญญา เราก็เสียสละของเราเพื่อประโยชน์กับเรา เพื่อประโยชน์กับหัวใจดวงนี้

ไฟไหม้บ้าน ถ้าใครเอาสมบัติออกจากบ้านได้เท่าไรก็ของเรา ชีวิตนี้เราเก็บสะสมไว้เต็มที่เลย แล้วตายไป เขาเผาศพ เผาหมดเลย ทรัพย์สมบัติเป็นของโลก เราไปแค่นั้นแหละ ไฟไหม้บ้านจะไม่ได้อะไรไปเลย

ถ้าเราเสียสละออกไป เวลาเราตายไป เขาเผาเราไปนั่นแหละ ไฟไหม้บ้านก็ไหม้บ้านเราไปนี่แหละ แต่ที่เราสละออกไปแล้วเขาเผาไม่ได้ ที่เราเสียสละออกไป เขาเผาไม่ได้หรอก นั่นแหละของเรา เพราะอะไร เพราะเราเป็นคนเสียสละเอง ใจเป็นคนรู้ว่าเสียสละเอง ความลับไม่มีในโลก ใจมันจำได้เอง เวลาตายไปแล้ว ที่ทำมาแล้วเป็นทิพย์สมบัติๆ ทิพย์สมบัติตรงนี้ไง ทิพย์สมบัติที่มันฝังไปกับใจไง ใจมันจำได้ ใจมันระลึกได้ นี่ทิพย์สมบัติ แต่เวลาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ขณะภพชาติหนึ่งมันลืม มันนึกไม่ได้หรอก แต่อันนี้มันมีผลกับจิตดวงนี้

ถ้าไม่มีผลกับจิตดวงนี้ พระโพธิสัตว์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสละชีวิตมากี่ภพกี่ชาติ ถึงได้มีอำนาจวาสนา ทำให้ใจมีอำนาจวาสนาบารมี ถึงได้ตรัสรู้ธรรมเองโดยชอบ เพราะด้วยการทำทานอันนี้มา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำอย่างนี้มา แต่ถึงที่สุดแล้ว ถึงที่สุดเวลามาตรัสรู้ ตรัสรู้ด้วยมรรคญาณ ตรัสรู้ด้วยศีล สมาธิ ปัญญา แต่ก็ต้องมีอำนาจวาสนามาจากการเสียสละมาอย่างนั้น จิตใจถึงเข้มแข็ง จิตใจถึงมีสติปัญญาค้นคว้าเอาใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพ้นจากทุกข์ไป เอวัง

©2016 www.sa-ngob.com